

FOR
Freedom
AND
Justice...



AMERIŠKA DOMOVINA

Librarian of Congress
Washington, D. C.

AMERICAN HOME

AMERICAN IN SPIRIT
FOREIGN IN LANGUAGE ONLY

SLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

CLEVELAND 3, O., TUESDAY MORNING, NOVEMBER 8, 1949

LETO LI—VOL. LI.

NO. 219

VESTI IZ SLOVENIJE

MNOGO TEŽAV JE V VOJSKI — Najprej so titovci imeli oficirski zbor, ki so ga sestavili iz gozdnih iz vseh vrst barab, ljudi vseh poklicev, let in preteklosti. Ti ljudje so po osvoboditvi zahtevali in tudi dobili vsoka mesta v vojski, dasi so bili večinoma nepismeni. Začeli so dobro in lagodno zveti, za izobrazbo, ki bi jo na svojih novih mestih morali imeti, se niso brigali. Zato je vlada šama morala stopiti tem tistem na prste. Ukazali so jim, da morajo v gozdom času delati izpite. Vsak oficir mora imeti vsaj 4 gimnazije. Odredili so jim, da morajo pokazati uspehe na raznih strokovnih tečajih. Mnogi so nezadovoljni. Morali so veliko gozdnih oficirjev upokojiti in postaviti na nižje službe. To zopet širi nezadovoljnost. Med oficirji so klike in skupine, ki so vsak čas pripravljene da pomagajo pognati Tita in njegovo klico.

VOJAKI so pa kar od kraja vsi z reakcijo. Biti reakcionar to je sedaj častno in moderno. Večina vojaka se ne bo borila za nič več, najmanj za titovec. Še slabše je v tem oziru sedaj, ko se nezadovoljstvo širi iz kmetijskih družin med vojake, z novinci ki prihajajo. K nezadovoljnosti veliko pripomore tudi to, da je razvajanje vojski nečloveško. Se veliko slabše je kot je nekdanj v Jugoslaviji bilo.

DASI NI KAKIH UPOBNIH ORGANIZACIJ v Jugoslaviji, razen kominformističnih, vendar je v podzemlju zelo živahno in vse čaka na pravo priliko. Ljudje ne govore nič drugega, kadar so v zaupnem krogu, kot o tem kako Tita odstraniti. Smatrajo ga za vir vsega hudega in vsega zla.

CERKEV JE PREGANJANA vedno bolj. Duhovniki so popolni berači. Ljudje jim radi dajejo kar morejo ali vedno manj morejo in ko bo vse kolhozirano, ne bodo imeli nič. Sedaj so duhovniki vaški in mestni reveži, potem bodo berači, ali pa bodo morali začeti kako drugo poklicno delo.

Prosimo rešite nas v Ameriko

Pod tem naslovom javljamo našim rojakom imena in podatke o tistih slovenskih družinah in posameznikih, ki v Evropi izven domovine čakajo in prosijo za vstop v USA. Prošnje so posiliali na Ligo Katoliških Sloveskih Amerikancev, 10316 Barrett Ave. Cleveland, Ohio. Na ta naslov naj tudi piše vsak, ki bi se za koga izmed naših želim zanimal. Mogoče prosimo vse naše usmiljene ljudi naj ne gredo mimo te rubrike z mrzlim srcem. Vsak, ki bo ta imena bral, naj napravi trden sklep da bo pomagal vsaj enemu.

Matevž Rems, 1918 na Krtini pri Dobu pri Domžalah, kmet, z ženo in dvehletnim otrokom, Anton Bartolj, roj. 1922 na Hribu pri Stopičah, kmet in mesar, z ženo in dvehletno hčerko.

Mato Puškarič, roj. 1911 Goranje Zagorje, z ženo.

Hieronim Soukal, roj. 1908 v Ljubljani, aktivni oficir (sprejme vse) z ženo in enoletnim sinom.

Marijan Erman, roj. 1911 v Ljubljani, jurist, z ženo in dvehletnim sinom.

Bore Erman, roj. 1923 v Ljubljani, učitelj, mehanik, z ženo in enoletnim sinom.

Franc Horvat, roj. 1903 v Kot pri Vinici, kmet, z ženo, sinovoma: 19 in 14 let ter hčerka 7 in 4 leta, ter taščo.

Katarina Sneller, roj. 1879 v Kraj pri Staremtrgu, kmetica, ter njena dva sina Jahan Sneller, roj. 1905 in Ulrich Sneller roj. 1913, (oba gluhonema, sicer pa močna in zdrava).

Franc Janes, roj. 1905 v Prezid, delavec z ženo in 7 letnim sinom.

Matija Kajfež, roj. 1886 v Banjaloki pri Kočevju, kmet in gostilničar, s hčerka: 29 in 13 let ter sinom 20 let.

Bogomir Ornik, roj. 1923 v St. Jakob, čevljar, z ženo in enoletno hčerko.

Marija Rom, roj. 1910 v Skričlje pri Črnomlju, gospodinja, kuharica, kmetka delavka s 6 letno hčerko.

Ivan Drčar, roj. 1911 v Toplicah na Dolenjskem, aktivni oficir, sposoben za gradbena dela, dela na žagi, v rudniku, železnici, cesti, govori angleško, nemško, italijansko.

Milan Šega, roj. 1891, Zagreb, železniški uradnik, sprejme vsako delo.

CLOUDY



Vremenski prerok pravi:

Lepo in še naprej gorko danes, mrzleje noč in v sredo. Drevo bo toplomer okrog 40.

Tri na dan

Kaj vse so nam obljubovali kandidatje v volivni kampanji! Blagor nam, ako bodo res držali besedo, pa ki je ne bodo, k sreči.

Preštudirali smo vse te obljube in dognali, da ni bil niti eden, ki bi nam obljubil, da bo postavil v vsak voz ulične železnice in v vsak bus aparat za televizijo, radio in baro. Niti eden ne! Pa naj potem človek voli za take "stinži" kandidatje!

Ampak čez našega urednika Debeveca ga pa ni v obljubah. Ta nam ni obljubil pa niti ene pečene repe, če bo izvoljen. Da ga le sram ni.

NOVI GROBOVI

Joseph Tomasevic
Naglo je umrl Joseph Tomasevic, stanujoč na 10513 Avon Ave., star 68 let. Rodom je bil Hrvat in v Ameriki nad 40 let. Poleg soproge Katarine roj. Abramovič zapuša v Detroitu, Mich. hčer Mary Ferko ter vnuka in brata Marka. Pogreb bo v četrtek zjutraj ob 10 iz pogrebnega zavoda Louis Ferfolia in v cerkev sv. Imena.

Frank Zele
V soboto je umrl v San Francisco, Kalifornija, Frank Zele, ki je prej prebival na 16119 Huntmere Ave. v Cleve. andu. Bil je star 78 let in je prišel v Ameriko pred 50 leti iz St. Petra na Krasu. V Cleve. andu zapuša sestri Ivana Makovec in Frances Jenko, v Evropi brata Jakopa. Pogreb je danes v San Francisco.

Frances Blaško
Po daljši bolezni je umrla v Woman's bolnišnici Frances Blaško, roj. Umik, stara 61 let, stanujoča na 22601 Nicholas Ave. v Euclidu. Tukaj zapuša moža Henryja, doma iz vasi Lokavec pri Ajdovščini, sinova Henry in August, tri hčere: Sophie omož. Gordon, Christine omož. Gospodar, Pauline, štiri vnuke, brata Johna v Panama, Ill. ter sestro Anod omož. Drop in več drugih sorodnikov.

Rojena je bila v vasi Čerovec, fara Stopiče pri Novem mestu, kjer zapuša moža Marijo in več sorodnikov. V Ameriki je bila 35 let in je bila članica dr. št. 312 SNPJ. Pogreb bo v četrtek zjutraj ob 8:15 iz Železovega pogrebnega zavoda, 458 E. 152. St. v cerkev sv. Kristine ob 9 in na Kalvarijo.

Eva E. Lidvine
Umrla je Eva E. Lidvine iz 4003 St. Clair Ave. Zapuša soproga James, in otroke Beverly, Jimmy in Theodore. Za njo žaluje tudi oče Tom in mati Margaret Crown in brata George in Jack. Umrla je iznenada v Woman's Hospital. Rojena je bila v Cleve. andu in šele 35 let stara. Vodila je s svojim možem Crown's Bar na 40. St. in St. Clair Ave. Truplo so položili na oder v Golubovem pogrebem zavodu na Superior in 47. St. Čas pogreba še ni določen.

Iz raznih naselbin
UNIVERSAL, Pa. — Dne 14. okt. je naglo umrla Johanna Kokal, rojena Oblak, stara 57 let, doma iz Trebij, pošta Gorenja vas nad Škofjo Loko, v Ameriki od 1913. Zapuša moža, tri sinove, tri hčere — ena poročena Buchar v Cleve. andu, druga poročena Bohar v North Bessemerju, Pa. — brata in štiri vnuke, v starem kraju pa štiri brate in pet sester.

POLICIJA NAVAJA SLEDEČE VZROKE ZA SMRTNE NEZGODE NA CESTAH
Clevelandski policijski načelnik Geo. J. Matowitz poroča statistiko, da je bilo letos ubitih 65 odstotkov oseb na cestah samo radi tega, ker so rabile cesto proti vsem policijskim odredbam.

Od vseh ubitih na cestah jih je bilo 23% radi tega, ker so bili v pljanem stanju. Od vseh starnostnih skupin jih je največ ubitih takih, ki so stari 65 let in več. Vseh otrok, ki so poškodovani ali ubiti na cestah jih je 50% ta-

Proslava boljševiske revolucije

Malenkov grozi in napada Ameriko — Jugoslavija čestita Moskvi.

Moskva. — Zveza Sovjetskih socialističnih republik je slovesno praznovala obletnico boljševiske revolucije. Glavni govornik je bil Georgi Malenkov, podpredsednik vlade in član politbiroja. O njem sodijo, da je postal najvažnejši član sovjetske vlade za Stalinom in Molotovom. V svojem govoru je komunistični govornik zopet napadal Združene države Amerike, češ, da grede za tem, da bi "organizirale svoj svetovni imperij, ki je nevarnejši kot sta bila japonski in nacistični imperijalizem skupno." Zagotavljal je, da sovjetska Rusija neče vojne in je nebo začela. Napovedal je, da bi nova vojna pomenila končno propast kapitalističnega sveta. Med poslušalci je bil v diplomatski loži tudi naš ambasador Kirk. Tudi predsednik republike Jugoslavije Dr. Ribar je poslal predsedniku Zveze Sovjetskih socialističnih republik čestitke.

Indonezija postala neodvisna država

Sporazum podpisan — Nizozemska je z novo državo takoj sklenila več pogodb.

Hag, Nizozemska — Nizozemska vlada in vlada Indonezije sta podpisali svečani sporazum, s katerim dobiva Indonezija popolno svobodo in svojo vlado, kot neodvisna država, ki bo v svobodni zvezi z Nizozemskim kraljestvom. Dne 30. decembra tega leta bo Nizozemska prepustila vso svojo dosedanjo oblast v Indoneziji novi indonezijski vladi. Indonezija bo torej dobila slišno pozicijo kot jo imajo angleški dominijoni. Nizozemska vlada je obljubila tudi pomoč novi državi. Istočasno so bile podpisani tudi sporazumi glede trgovine, kulturne vzajemnosti, vojaške zveze in skupne zunanje politike med obema državama. Nizozemska vlada se je tudi zavezala, da bo podpirala prošnjo Indonezije, da postane član Zveze Narodov. Vsi upajo, da je s tem končana doba vojske, nemirov in revolucij, ki so zadnja leta ustavile gospodarski napredek in izkoriščanje bogatih zakladov in naravnih bogastev indonezijskih otokov, zlasti gumi, olja, sladkorja cina in drugih osnovnih surovin.

Potres v Kaliforniji
San Diego, California. — Hud potres je bil v San Diego in celi južni Kaliforniji. Trajal je 65 sekund. Čutili so ga tudi v Los Angeles in Long Beach.

Slovenska sveta birma v Buenos Aires

Škof Dr. Gregorij Rožman je birmal slovenske otroke v eni največjih bazilik — Med birmanjem je cela cerkev molila rožni venec kakor nekdanj doma

V ponedeljek, 17. oktobra na agentinski državni praznik, je bila napovedana sveta birma. Že mesece prej so se otroci pripravljali na prejem svetega kramenta, ki naj bi ga jim podelil ljubljanski škof ob svojem obisku. Zdej je prišel ta težko pričakovani in slovesni trenutek. Pripravljalnemu odboru je uspelo dobiti za ta sveti obred eno največjih in tudi najlepših buenosaireskih cerkev, znano baziliko na ulici Hipolito Yrigoyen 3900, ki jo je Slovencev za celo dopolno odstopil salezijanski gospod župnik č. g. Zitta. Mogočna cerkev v mavriškem slogu, z dvema oltarjema drug nad drugim in veliko galerijo, je bila okrašena z belimi škričnicami, ki veljajo tu za najlepše in najdragocenejše lepoto. Cerkev je posvečena Srcu Jezusovemu v glavnem oltarju in prav ta dan je bil praznik največje čistilke Srca Jezusovega svete Marije Marjete Alakok. Mogočen vtis, ki ga je napravila okrašena bazilika na slehrnega Slovence, bo ostal neizbrisen v spominu in obdan še s spominom na sveto birmo priljubljenega našega nadpastirja. Zjutraj ob 9 uri se je pripeljal z avtom pred cerkev, kjer so ga sprejeli duhovščina in birmanci z botri ter napolnjena cerkev Slovencev in ga pospremili pred glavni oltar, ob petju Pogačarjeve skladbe "Ecce sacerdos magnus" cerkvene zboru "Gallus." Prezvizišni gospod škof je po kratki molitvi stopil pred oltar in spregovoril na zbrane Slovence svoje očetovske besede:

"Namen birme je utrditi Vas v veri po milosti svetega Duha, da jo stanovitno spoznavamo in po njej živimo. Vero moramo v dejanju pokazati, in to najbolje dan je bil praznik največje čistilke Srca Jezusovega svete Marije Marjete Alakok. Mogočen vtis, ki ga je napravila okrašena bazilika na slehrnega Slovence, bo ostal neizbrisen v spominu in obdan še s spominom na sveto birmo priljubljenega našega nadpastirja. Zjutraj ob 9 uri se je pripeljal z avtom pred cerkev, kjer so ga sprejeli duhovščina in birmanci z botri ter napolnjena cerkev Slovencev in ga pospremili pred glavni oltar, ob petju Pogačarjeve skladbe "Ecce sacerdos magnus" cerkvene zboru "Gallus." Prezvizišni gospod škof je po kratki molitvi stopil pred oltar in spregovoril na zbrane Slovence svoje očetovske besede:

"Namen birme je utrditi Vas v veri po milosti svetega Duha, da jo stanovitno spoznavamo in po njej živimo. Vero moramo v dejanju pokazati, in to najbolje dan je bil praznik največje čistilke Srca Jezusovega svete Marije Marjete Alakok. Mogočen vtis, ki ga je napravila okrašena bazilika na slehrnega Slovence, bo ostal neizbrisen v spominu in obdan še s spominom na sveto birmo priljubljenega našega nadpastirja. Zjutraj ob 9 uri se je pripeljal z avtom pred cerkev, kjer so ga sprejeli duhovščina in birmanci z botri ter napolnjena cerkev Slovencev in ga pospremili pred glavni oltar, ob petju Pogačarjeve skladbe "Ecce sacerdos magnus" cerkvene zboru "Gallus." Prezvizišni gospod škof je po kratki molitvi stopil pred oltar in spregovoril na zbrane Slovence svoje očetovske besede:

"Namen birme je utrditi Vas v veri po milosti svetega Duha, da jo stanovitno spoznavamo in po njej živimo. Vero moramo v dejanju pokazati, in to najbolje dan je bil praznik največje čistilke Srca Jezusovega svete Marije Marjete Alakok. Mogočen vtis, ki ga je napravila okrašena bazilika na slehrnega Slovence, bo ostal neizbrisen v spominu in obdan še s spominom na sveto birmo priljubljenega našega nadpastirja. Zjutraj ob 9 uri se je pripeljal z avtom pred cerkev, kjer so ga sprejeli duhovščina in birmanci z botri ter napolnjena cerkev Slovencev in ga pospremili pred glavni oltar, ob petju Pogačarjeve skladbe "Ecce sacerdos magnus" cerkvene zboru "Gallus." Prezvizišni gospod škof je po kratki molitvi stopil pred oltar in spregovoril na zbrane Slovence svoje očetovske besede:

"Namen birme je utrditi Vas v veri po milosti svetega Duha, da jo stanovitno spoznavamo in po njej živimo. Vero moramo v dejanju pokazati, in to najbolje dan je bil praznik največje čistilke Srca Jezusovega svete Marije Marjete Alakok. Mogočen vtis, ki ga je napravila okrašena bazilika na slehrnega Slovence, bo ostal neizbrisen v spominu in obdan še s spominom na sveto birmo priljubljenega našega nadpastirja. Zjutraj ob 9 uri se je pripeljal z avtom pred cerkev, kjer so ga sprejeli duhovščina in birmanci z botri ter napolnjena cerkev Slovencev in ga pospremili pred glavni oltar, ob petju Pogačarjeve skladbe "Ecce sacerdos magnus" cerkvene zboru "Gallus." Prezvizišni gospod škof je po kratki molitvi stopil pred oltar in spregovoril na zbrane Slovence svoje očetovske besede:

"Namen birme je utrditi Vas v veri po milosti svetega Duha, da jo stanovitno spoznavamo in po njej živimo. Vero moramo v dejanju pokazati, in to najbolje dan je bil praznik največje čistilke Srca Jezusovega svete Marije Marjete Alakok. Mogočen vtis, ki ga je napravila okrašena bazilika na slehrnega Slovence, bo ostal neizbrisen v spominu in obdan še s spominom na sveto birmo priljubljenega našega nadpastirja. Zjutraj ob 9 uri se je pripeljal z avtom pred cerkev, kjer so ga sprejeli duhovščina in birmanci z botri ter napolnjena cerkev Slovencev in ga pospremili pred glavni oltar, ob petju Pogačarjeve skladbe "Ecce sacerdos magnus" cerkvene zboru "Gallus." Prezvizišni gospod škof je po kratki molitvi stopil pred oltar in spregovoril na zbrane Slovence svoje očetovske besede:

"Namen birme je utrditi Vas v veri po milosti svetega Duha, da jo stanovitno spoznavamo in po njej živimo. Vero moramo v dejanju pokazati, in to najbolje dan je bil praznik največje čistilke Srca Jezusovega svete Marije Marjete Alakok. Mogočen vtis, ki ga je napravila okrašena bazilika na slehrnega Slovence, bo ostal neizbrisen v spominu in obdan še s spominom na sveto birmo priljubljenega našega nadpastirja. Zjutraj ob 9 uri se je pripeljal z avtom pred cerkev, kjer so ga sprejeli duhovščina in birmanci z botri ter napolnjena cerkev Slovencev in ga pospremili pred glavni oltar, ob petju Pogačarjeve skladbe "Ecce sacerdos magnus" cerkvene zboru "Gallus." Prezvizišni gospod škof je po kratki molitvi stopil pred oltar in spregovoril na zbrane Slovence svoje očetovske besede:

"Namen birme je utrditi Vas v veri po milosti svetega Duha, da jo stanovitno spoznavamo in po njej živimo. Vero moramo v dejanju pokazati, in to najbolje dan je bil praznik največje čistilke Srca Jezusovega svete Marije Marjete Alakok. Mogočen vtis, ki ga je napravila okrašena bazilika na slehrnega Slovence, bo ostal neizbrisen v spominu in obdan še s spominom na sveto birmo priljubljenega našega nadpastirja. Zjutraj ob 9 uri se je pripeljal z avtom pred cerkev, kjer so ga sprejeli duhovščina in birmanci z botri ter napolnjena cerkev Slovencev in ga pospremili pred glavni oltar, ob petju Pogačarjeve skladbe "Ecce sacerdos magnus" cerkvene zboru "Gallus." Prezvizišni gospod škof je po kratki molitvi stopil pred oltar in spregovoril na zbrane Slovence svoje očetovske besede:

"Namen birme je utrditi Vas v veri po milosti svetega Duha, da jo stanovitno spoznavamo in po njej živimo. Vero moramo v dejanju pokazati, in to najbolje dan je bil praznik največje čistilke Srca Jezusovega svete Marije Marjete Alakok. Mogočen vtis, ki ga je napravila okrašena bazilika na slehrnega Slovence, bo ostal neizbrisen v spominu in obdan še s spominom na sveto birmo priljubljenega našega nadpastirja. Zjutraj ob 9 uri se je pripeljal z avtom pred cerkev, kjer so ga sprejeli duhovščina in birmanci z botri ter napolnjena cerkev Slovencev in ga pospremili pred glavni oltar, ob petju Pogačarjeve skladbe "Ecce sacerdos magnus" cerkvene zboru "Gallus." Prezvizišni gospod škof je po kratki molitvi stopil pred oltar in spregovoril na zbrane Slovence svoje očetovske besede:

"Namen birme je utrditi Vas v veri po milosti svetega Duha, da jo stanovitno spoznavamo in po njej živimo. Vero moramo v dejanju pokazati, in to najbolje dan je bil praznik največje čistilke Srca Jezusovega svete Marije Marjete Alakok. Mogočen vtis, ki ga je napravila okrašena bazilika na slehrnega Slovence, bo ostal neizbrisen v spominu in obdan še s spominom na sveto birmo priljubljenega našega nadpastirja. Zjutraj ob 9 uri se je pripeljal z avtom pred cerkev, kjer so ga sprejeli duhovščina in birmanci z botri ter napolnjena cerkev Slovencev in ga pospremili pred glavni oltar, ob petju Pogačarjeve skladbe "Ecce sacerdos magnus" cerkvene zboru "Gallus." Prezvizišni gospod škof je po kratki molitvi stopil pred oltar in spregovoril na zbrane Slovence svoje očetovske besede:

"Namen birme je utrditi Vas v veri po milosti svetega Duha, da jo stanovitno spoznavamo in po njej živimo. Vero moramo v dejanju pokazati, in to najbolje dan je bil praznik največje čistilke Srca Jezusovega svete Marije Marjete Alakok. Mogočen vtis, ki ga je napravila okrašena bazilika na slehrnega Slovence, bo ostal neizbrisen v spominu in obdan še s spominom na sveto birmo priljubljenega našega nadpastirja. Zjutraj ob 9 uri se je pripeljal z avtom pred cerkev, kjer so ga sprejeli duhovščina in birmanci z botri ter napolnjena cerkev Slovencev in ga pospremili pred glavni oltar, ob petju Pogačarjeve skladbe "Ecce sacerdos magnus" cerkvene zboru "Gallus." Prezvizišni gospod škof je po kratki molitvi stopil pred oltar in spregovoril na zbrane Slovence svoje očetovske besede:

"Namen birme je utrditi Vas v veri po milosti svetega Duha, da jo stanovitno spoznavamo in po njej živimo. Vero moramo v dejanju pokazati, in to najbolje dan je bil praznik največje čistilke Srca Jezusovega svete Marije Marjete Alakok. Mogočen vtis, ki ga je napravila okrašena bazilika na slehrnega Slovence, bo ostal neizbrisen v spominu in obdan še s spominom na sveto birmo priljubljenega našega nadpastirja. Zjutraj ob 9 uri se je pripeljal z avtom pred cerkev, kjer so ga sprejeli duhovščina in birmanci z botri ter napolnjena cerkev Slovencev in ga pospremili pred glavni oltar, ob petju Pogačarjeve skladbe "Ecce sacerdos magnus" cerkvene zboru "Gallus." Prezvizišni gospod škof je po kratki molitvi stopil pred oltar in spregovoril na zbrane Slovence svoje očetovske besede:

"Namen birme je utrditi Vas v veri po milosti svetega Duha, da jo stanovitno spoznavamo in po njej živimo. Vero moramo v dejanju pokazati, in to najbolje dan je bil praznik največje čistilke Srca Jezusovega svete Marije Marjete Alakok. Mogočen vtis, ki ga je napravila okrašena bazilika na slehrnega Slovence, bo ostal neizbrisen v spominu in obdan še s spominom na sveto birmo priljubljenega našega nadpastirja. Zjutraj ob 9 uri se je pripeljal z avtom pred cerkev, kjer so ga sprejeli duhovščina in birmanci z botri ter napolnjena cerkev Slovencev in ga pospremili pred glavni oltar, ob petju Pogačarjeve skladbe "Ecce sacerdos magnus" cerkvene zboru "Gallus." Prezvizišni gospod škof je po kratki molitvi stopil pred oltar in spregovoril na zbrane Slovence svoje očetovske besede:

"Namen birme je utrditi Vas v veri po milosti svetega Duha, da jo stanovitno spoznavamo in po njej živimo. Vero moramo v dejanju pokazati, in to najbolje dan je bil praznik največje čistilke Srca Jezusovega svete Marije Marjete Alakok. Mogočen vtis, ki ga je napravila okrašena bazilika na slehrnega Slovence, bo ostal neizbrisen v spominu in obdan še s spominom na sveto birmo priljubljenega našega nadpastirja. Zjutraj ob 9 uri se je pripeljal z avtom pred cerkev, kjer so ga sprejeli duhovščina in birmanci z botri ter napolnjena cerkev Slovencev in ga pospremili pred glavni oltar, ob petju Pogačarjeve skladbe "Ecce sacerdos magnus" cerkvene zboru "Gallus." Prezvizišni gospod škof je po kratki molitvi stopil pred oltar in spregovoril na zbrane Slovence svoje očetovske besede:

"Namen birme je utrditi Vas v veri po milosti svetega Duha, da jo stanovitno spoznavamo in po njej živimo. Vero moramo v dejanju pokazati, in to najbolje dan je bil praznik največje čistilke Srca Jezusovega svete Marije Marjete Alakok. Mogočen vtis, ki ga je napravila okrašena bazilika na slehrnega Slovence, bo ostal neizbrisen v spominu in obdan še s spominom na sveto birmo priljubljenega našega nadpastirja. Zjutraj ob 9 uri se je pripeljal z avtom pred cerkev, kjer so ga sprejeli duhovščina in birmanci z botri ter napolnjena cerkev Slovencev in ga pospremili pred glavni oltar, ob petju Pogačarjeve skladbe "Ecce sacerdos magnus" cerkvene zboru "Gallus." Prezvizišni gospod škof je po kratki molitvi stopil pred oltar in spregovoril na zbrane Slovence svoje očetovske besede:

"Namen birme je utrditi Vas v veri po milosti svetega Duha, da jo stanovitno spoznavamo in po njej živimo. Vero moramo v dejanju pokazati, in to najbolje dan je bil praznik največje čistilke Srca Jezusovega svete Marije Marjete Alakok. Mogočen vtis, ki ga je napravila okrašena bazilika na slehrnega Slovence, bo ostal neizbrisen v spominu in obdan še s spominom na sveto birmo priljubljenega našega nadpastirja. Zjutraj ob 9 uri se je pripeljal z avtom pred cerkev, kjer so ga sprejeli duhovščina in birmanci z botri ter napolnjena cerkev Slovencev in ga pospremili pred glavni oltar, ob petju Pogačarjeve skladbe "Ecce sacerdos magnus" cerkvene zboru "Gallus." Prezvizišni gospod škof je po kratki molitvi stopil pred oltar in spregovoril na zbrane Slovence svoje očetovske besede:

"Namen birme je utrditi Vas v veri po milosti svetega Duha, da jo stanovitno spoznavamo in po njej živimo. Vero moramo v dejanju pokazati, in to najbolje dan je bil praznik največje čistilke Srca Jezusovega svete Marije Marjete Alakok. Mogočen vtis, ki ga je napravila okrašena bazilika na slehrnega Slovence, bo ostal neizbrisen v spominu in obdan še s spominom na sveto birmo priljubljenega našega nadpastirja. Zjutraj ob 9 uri se je pripeljal z avtom pred cerkev, kjer so ga sprejeli duhovščina in birmanci z botri ter napolnjena cerkev Slovencev in ga pospremili pred glavni oltar, ob petju Pogačarjeve skladbe "Ecce sacerdos magnus" cerkvene zboru "Gallus." Prezvizišni gospod škof je po kratki molitvi stopil pred oltar in spregovoril na zbrane Slovence svoje očetovske besede:

"Namen birme je utrditi Vas v veri po milosti svetega Duha, da jo stanovitno spoznavamo in po njej živimo. Vero moramo v dejanju pokazati, in to najbolje dan je bil praznik največje čistilke Srca Jezusovega svete Marije Marjete Alakok. Mogočen vtis, ki ga je napravila okrašena bazilika na slehrnega Slovence, bo ostal neizbrisen v spominu in obdan še s spominom na sveto birmo priljubljenega našega nadpastirja. Zjutraj ob 9 uri se je pripeljal z avtom pred cerkev, kjer so ga sprejeli duhovščina in birmanci z botri ter napolnjena cerkev Slovencev in ga pospremili pred glavni oltar, ob petju Pogačarjeve skladbe "Ecce sacerdos magnus" cerkvene zboru "Gallus." Prezvizišni gospod škof je po kratki molitvi stopil pred oltar in spregovoril na zbrane Slovence svoje očetovske besede:

"Namen birme je utrditi Vas v veri po milosti svetega Duha, da jo stanovitno spoznavamo in po njej živimo. Vero moramo v dejanju pokazati, in to najbolje dan je bil praznik največje čistilke Srca Jezusovega svete Marije Marjete Alakok. Mogočen vtis, ki ga je napravila okrašena bazilika na slehrnega Slovence, bo ostal neizbrisen v spominu in obdan še s spominom na sveto birmo priljubljenega našega nadpastirja. Zjutraj ob 9 uri se je pripeljal z avtom pred cerkev, kjer so ga sprejeli duhovščina in birmanci z botri ter napolnjena cerkev Slovencev in ga pospremili pred glavni oltar, ob petju Pogačarjeve skladbe "Ecce sacerdos magnus" cerkvene zboru "Gallus." Prezvizišni gospod škof je po kratki molitvi stopil pred oltar in spregovoril na zbrane Slovence svoje očetovske besede:

"Namen birme je utrditi Vas v veri po milosti svetega Duha, da jo stanovitno spoznavamo in po njej živimo. Vero moramo v dejanju pokazati, in to najbolje dan je bil praznik največje čistilke Srca Jezusovega svete Marije Marjete Alakok. Mogočen vtis, ki ga je napravila okrašena bazilika na slehrnega Slovence, bo ostal neizbrisen v spominu in obdan še s spominom na sveto birmo priljubljenega našega nadpastirja. Zjutraj ob 9 uri se je pripeljal z avtom pred cerkev, kjer so ga sprejeli duhovščina in birmanci z botri ter napolnjena cerkev Slovencev in ga pospremili pred glavni oltar, ob petju Pogačarjeve skladbe "Ecce sacerdos magnus" cerkvene zboru "Gallus." Prezvizišni gospod škof je po kratki molitvi stopil pred oltar in spregovoril na zbrane Slovence svoje očetovske besede:

"Namen birme je utrditi Vas v veri po milosti svetega Duha, da jo stanovitno spoznavamo in po njej živimo. Vero moramo v dejanju pokazati, in to najbolje dan je bil praznik največje čistilke Srca Jezusovega svete Marije Marjete Alakok. Mogočen vtis, ki ga je napravila okrašena bazilika na slehrnega Slovence, bo ostal neizbrisen v spominu in obdan še s spominom na sveto birmo priljubljenega našega nadpastirja. Zjutraj ob 9 uri se je pripeljal z avtom pred cerkev, kjer so ga sprejeli duhovščina in birmanci z botri ter napolnjena cerkev Slovencev in ga pospremili pred glavni oltar, ob petju Pogačarjeve skladbe "Ecce sacerdos magnus" cerkvene zboru "Gallus." Prezvizišni gospod škof je po kratki molitvi stopil pred oltar in spregovoril na zbrane Slovence svoje očetovske besede:

"Namen birme je utrditi Vas v veri po milosti svetega Duha, da jo stanovitno spoznavamo in po njej živimo. Vero moramo v dejanju pokazati, in to najbolje dan je bil praznik največje čistilke Srca Jezusovega svete Marije Marjete Alakok. Mogočen vtis, ki ga je napravila okrašena bazilika na slehrnega Slovence, bo ostal neizbrisen v spominu in obdan še s spominom na sveto birmo priljubljenega našega nadpastirja. Zjutraj ob 9 uri se je pripeljal z avtom pred cerkev, kjer so ga sprejeli duhovščina in birmanci z botri ter napolnjena cerkev Slovencev in ga pospremili pred glavni oltar, ob petju Pogačarjeve skladbe "Ecce sacerdos magnus" cerkvene zboru "Gallus." Prezvizišni gospod škof je po kratki molitvi stopil pred oltar in spregovoril na zbrane Slovence svoje očetovske besede:

"Namen birme je utrditi Vas v veri po milosti svetega Duha, da jo stanovitno spoznavamo in po njej živimo. Vero moramo v dejanju pokazati, in to najbolje dan je bil praznik največje čistilke Srca Jezusovega svete Marije Marjete Alakok. Mogočen vtis, ki ga je napravila okrašena bazilika na slehrnega Slovence, bo ostal neizbrisen v spominu in obdan še s spominom na sveto birmo priljubljenega našega nadpastirja. Zjutraj ob 9 uri se je pripeljal z avtom pred cerkev, kjer so ga sprejeli duhovščina in birmanci z botri ter napolnjena cerkev Slovencev in ga pospremili pred glavni oltar, ob petju Pogačarjeve skladbe "Ecce sacerdos magnus" cerkvene zboru "Gallus." Prezvizišni gospod škof je po kratki molitvi stopil pred oltar in spregovoril na zbrane Slovence svoje očetovske besede:

"Namen birme je utrditi Vas v veri po milosti svetega Duha, da jo stanovitno spoznavamo in po njej živimo. Vero moramo v dejanju pokazati, in to najbolje dan je bil praznik največje čistilke Srca Jezusovega svete Marije Marjete Alakok. Mogočen vtis, ki ga je napravila okrašena bazilika na slehrnega Slovence, bo ostal neizbrisen v spominu in obdan še s spominom na sveto birmo priljubljenega našega nadpastirja. Zjutraj ob 9 uri se je pripeljal z avtom pred cerkev, kjer so ga sprejeli duhovščina in birmanci z botri ter napolnjena cerkev Slovencev in ga pospremili pred glavni oltar, ob petju Pogačarjeve skladbe "Ecce sacerdos magnus" cerkvene zboru "Gallus." Prezvizišni gospod škof je po kratki molitvi stopil pred oltar in spregovoril na zbrane Slovence svoje očetovske besede:

"Namen birme je utrditi Vas v veri po milosti svetega Duha, da jo stanovitno spoznavamo in po njej živimo. Vero moramo v dejanju pokazati, in to najbolje dan je bil praznik največje čistilke Srca Jezusovega svete Marije Marjete Alakok. Mogočen vtis, ki ga je napravila okrašena bazilika na slehrnega Slovence, bo ostal neizbrisen v spominu in obdan še s spominom na sveto birmo priljubljenega našega nadpastirja. Zjutraj ob 9 uri se je pripeljal z avtom pred cerkev, kjer so ga sprejeli duhovščina in birmanci z botri ter napolnjena cerkev Slovencev in ga pospremili pred glavni oltar, ob petju Pogačarjeve skladbe "Ecce sacerdos magnus" cerkvene zboru "Gallus." Prezvizišni gospod škof je po kratki molitvi stopil pred oltar in spregovoril na zbrane Slovence svoje očetovske besede:

"Namen birme je utrditi Vas v veri po milosti svetega Duha, da jo stanovitno spoznavamo in po njej živimo. Vero moramo v dejanju pokazati, in to najbolje dan je bil praznik največje čistilke Srca Jezusovega svete Marije Marjete Alakok. Mogočen vtis, ki ga je napravila okrašena bazilika na slehrnega Slovence, bo ostal neizbrisen v spominu in obdan še s spominom na sveto birmo priljubljenega našega nadpastirja. Zjutraj ob 9 uri se je pripeljal z avtom pred cerkev, kjer so ga sprejeli duhovščina in birmanci z botri ter napolnjena cerkev Slovencev in ga pospremili pred glavni oltar, ob petju Pogačarjeve skladbe "Ecce sacerdos magnus" cerkvene zboru "Gallus." Prezvizišni gospod škof je po kratki molitvi stopil pred oltar in spregovoril na zbrane Slovence svoje očetovske besede:

"Namen birme je utrditi Vas v veri po milosti svetega Duha, da jo stanovitno spoznavamo in po njej živimo. Vero moramo v dejanju pokazati, in to najbolje dan je bil praznik največje čistilke Srca Jezusovega svete Marije Marjete Alakok. Mogočen vtis, ki ga je napravila okrašena bazilika na slehrnega Slovence, bo ostal neizbrisen

AMERIŠKA DOMOVINA

(JAMES DEBEVEC, Editor) Cleveland 2, Ohio
 6117 St. Clair Ave. Henderson 9628
 Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays



NAROCNINI!
 Za Zed. države \$8.50 na leto;
 za pol leta \$5.00; za četrt leta \$3.00.
 Za Kanado in sploh za dežele izven Zed. držav \$10.00 na leto.
 Za pol leta \$6.00, za 3 mesece \$3.50.

NOVEMBER						
SUN	MON	TUE	WED	THU	FRI	SAT
					1	2
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

SUBSCRIPTION RATES
 United States \$8.50 per year;
 \$5.00 for 6 months; \$3.00 for 3 months.
 Canada and all other countries outside United States \$10 per year, \$6 for 6 months, \$3.50 for 3 months.

Entered as second-class matter January 6th 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.
 No. 219 Tues., Nov. 8, 1949

Pomen Titovega razkolništva za komunistično gibanje

Ruth Fischer piše, da je storil Tito z začetkom svojega upora proti Moskvi demokratičnemu svetu večjo uslugo kot se splošno misli. To je bilo takrat, ko je Moskva še imela načrte da izvede prevrat v severni Italiji, da z generalnim štrajkom dobi oblast v Franciji in z generalno ofenzivo grških gerilcev izvede svoje načrte na Balkanu. Takrat so moskovski komunistični bos mislili, da imajo že kar v rokah precejšen kos sredozemske obale in da bodo obkolili ter končno dobili tudi Nemčijo.

V vseh teh načrtih bi morala odločilno vlogo igrati titovska Jugoslavija. Zato je poslala Moskva v Belgrad veliko število inštruktorjev, ki bi bili dejanski komandanti vseh titovskih vojnih sil in prevzeli komando od vrha do najnižje edince. Sovjetska Rusija se je zavedala, da mora biti jugoslovanska vojska za prevratne namene stoodstotno zanesljiva in jugoslovanska administracija mora biti pod popolnim nadzorom najzanesljivejših sovjetskih manipulantov.

Tito niso bili znani do podrobnosti načrti in nameni sovjetske ofenzivne strategije. Ni točno vedel zakaj Rusi zahtevajo vedno več in več svoje kontrole v njegovih uradih. Ni vedel kaj vse ti njegovi kontrolorji delajo. Postali so mu neprijetni. Vedel je, da bo končno prišlo tako daleč, da on ne bo več gospodar v Jugoslaviji niti v malih domačih stvarih, če bo šla stvar tako naprej. Začel je sovjetskim strokovnjakom gledat na prste. Tu je pa zadel na ogenj pod pepelom. Pri najmanjšem poizkusu, da bi sovjetski ljudje delali v resničnem soglasju s jugoslovanskimi komunisti, so se "strokovnjaki" uprli. Zahtevali so zase vso in popolno svobodo in trdili, da so za svoje delo odgovorni samo Moskvi in smejo odkrivati svoje tajne načrte samo moskovskim gospodarjem. Tu se je Tito uprl in zahteval, da mora biti vodstvo komunistične stranke v Jugoslaviji informirano o vseh dispozicijah z jugoslovansko vojsko, tajno službo in zunanjo propagando. Za odgovor je dobil brco in koncem koncev je nastal javen spor. Tito je odletel iz komunistične družine a pri tem je sovjetska ofenziva po Evropi dobila nekaj hudih, zelo hudih ran.

Središče Kominforma je bilo v Belgradu. Ko je komunistična centrala izgubila Belgrad za svoje oporišče in Zarišče, je bilo treba vse načrte izpreminjati in izkazalo se je, da drugega središča, ki bi vsaj približno moglo Belgrad nadomestiti, sploh ni. Morali so propasti ali vsaj biti odloženi načrti za Italijo, in Grčijo. Padle so komunistične akcije v Franciji in Avstriji. Namesto ofenzive je komunistem v Evropi moral vsaj včasno defenzivo. Med vsemi komunističnimi strankami v Evropi je nastala negotovost in preplah kaj bo sedaj. Spor je prišel nenadoma in nepričakovano. Komunistom je bilo težko verjeti, da je spor sploh mogoč. Splošna komunistična udarna sila je bila izgubila svoj zalet.

Kasneje so se komunistične stranke orientirale in se zavedle, da je spor vendarle resna stvar. Počasi, počasi se je utrdilo prepričanje, da je vendarle treba priznati spor kot komunistično nesrečo, ki se je zgodila in jo bo treba pač popraviti kolikor se bo dalo. Vse komunistične stranke svobodnega sveta so se izjavile za Moskvo. Vse so več ali manj Tito obsodile. Poedinci v vrhovih komunističnih strank za železno zaveso, ki so hoteli spor izkoristiti za to, da bi se tudi vsaj nekoliko otresli moskovskega diktata, so bili likvidirani. Nič ne uspel. Ni pričkovati, da bi uspel v bodoče. Da se moreš upreti Moskvi, moraš imeti vsaj toliko organizacijo in zaščito kot je Tito imel, moraš biti diktator vsaj v državi, ki nikjer direktno ne meji na sovjetsko Rusijo, moraš biti učencem Moskve in znati vse manire sovjetskih likvidatorjev, da se moreš vsaj za silo in vsaj za nekaj časa braniti. To vse ima samo Tito in nihče drugi. Tito je pa še davno preslab da bi učinkovito mogel zaščititi kakega svojega somišljenika za železno zaveso.

Kakor je torej Titova herezija v komunistični veri imela v začetku svoje neprijetne posledice za komunizem, tako je njen pomen kasneje splahnel na izoliran spor čisto lokalne važnosti.

Sedaj smo v novi fazi. Tito se zaveda, da kot komunistični divjak ne more dolgo živeti. Zato se je postavil v pozno novega komunističnega preroka in učenika. Njegovo odpadništvo v komunistični veri skuša spremeniti v neko komunistično razkolništvo. Tito fanatično uči in vzdržuje vse nauke Marksa in Ljenina, tudi vse nauke Stalina, le to pravi, da so narodi v komunističnem režimu neodvisni od komunistične diktature v Moskvi v kolikor gre za domače opravke in dokler komunistični režimi vladajo po komunističnih osnovnih načelih. Ta razkolniški nauk sedaj spreje-

ma nekaj nemirnih nezadovoljencev v posameznih komunističnih strankah. Taki poedinci se povsod dobe. Našli so jih v Berlinu, na Norveškem, v Angliji poleg vseh tistih, ki so v Bolgariji in Madžarski že plačali svoje razkolništvo z življenjem. Kaj več kot toliko pa Titovo razkolništvo ne bo uplivalo in pomenilo, tako pravijo tisti, ki so prepotovali Evropo in razvoj opazovali.

BESEDA IZ NARODA

Opazke in pripombe

Cleveland, O. — "Kaj pa je tebe treba bilo?" je zapel nezakonski materi nesmrtni France Prešeren in v mislih za njim ponovil Proletarec, ko je prinesel pismo prvo številko novega titovskega trobila, ki je začelo izhajati v New Yorku pod imenom "Novi list" pod okriljem Titovih glavnih ameriških pobratimov Zlatka Balokoviča in Lojza Adamiča.

Potem pa se razhudi, enčes, mar nas ni že dovolj, ki se noč in dan potimo, da bi prepričali naše ljube sive mase oziroma našo kmečko in delavsko irhovino, da je komunizem edina vera, ki pomaga človeku v proletarska nebesa (kjer namesto angeljev pred božjim tronom plešejo rdeči sekretarji pred svojim krasnim hostarskim maršalom) in Tito Marksov in Leninov prvi prerok! Kaj je torej treba te konkurence? Saj vendar ni noben tako neumen, da bi verjel, da bi znala Ančka Krašna bolje farbati našo irhovino kakor takšni stari mački kakršni smo mi, zlasti mi! Kogar Vider in Kuhelj, Zajac in krampač Garden pa "bojs iz Klivlonta" in onjav Boštjanček niso dozdaj speljali na titovsko-komunistične limanice, tega tudi ta najnovejša titopitovska zvezda ne bo dosegla! Čemu torej tratiti denar in energijo? Mar bi s tem novcem podprli trobila, ki trobijo za Tita že zadnjih pet let, zlasti Proletarca, da bi mu ne bilo treba venomer molédovati za mlodarec?

Tovariš Zajac, kakor ga kličejo v Washingtonu, kjer je v precejšnjih časih — v tolikšnih, da ga omenjajo celo v zapisnikih kongresnih odsekov, kar ni majhna reč! — sicer vsega tega ni zapisal, toda njegove misli tako očitno strme v človeka izmed vrstic njegovega poročila o novem listu, da jih ni mogoče prezreti ali napadno tolmáčiti. In priznati je treba, da je mož popolnoma logičen. Tito ima med ameriški Slovenci že tako preveč trobil, čeprav smatram, da eno trobilo več ne bo dosti škodovalo ne koristilo tako niti drugače. Kar je pri nas "koristnih bedakov," so jih že "zahukali" uredniki, ki lomijo kopja in krampe za Tita od začetka.

"Če ne bo hujske nesreče," meni sosed Miha, "potem, mislim, nas še ne bo konec! Ene kajtenge več ali manj se ne bo dosti poznalo; in nekaj koristnih bedakov bo ostalo tudi za Zoskino newyorško posestrimo. Drugače pa se mi ti naši sopotniki skoroda smilijo. Kakor bi jim še ne bilo dovolj križev in težav, si sami ustvarjajo nove."

Le tako navrej, tovariši, pravim jaz.

Tista, ki se je iznebila Proseta o titovarših Mirku in Milanu, da ju je namreč tudi narod povabil v Jugoslavijo na obisk in inspekcijo, zasluži, da se jo vrsti med najbolj debele, kar jih je bilo letos odkrehanjenih krog in krog zemeljske oble! Če bi narod v Jugoslaviji imel kaj besede pri takih rečeh, bi brez najmanjšega dvoma poslal Titove goste in hostarskega maršala samega z vso njegovo zločinsko bando vred v peklo. Na žalost pa je ubogi narod brez besede in moči. Zato se tako nesramno norčujejo iz njega.

Po šenklerju gre govoric, da je imel urednik Boštjanček učnega obiskovalca, ki ga je vzel v roke zaradi izredno pomanjkljive podlage, na kateri zida svoje uvodnike in komentarje. Govorica pove, da je mož priznal obiskovalcu, da ga res nemarno lomi in meša dejstva z izmišljotinami, da godlja ni nobeni krščanski stvari podobna, nato pa se je opravičeval, češ, da nima mnogo šol, zunaj šol se pa tudi ni utegnil kaj prida naučiti. Se reče, razen tistega načela, ki ga je za njegovimi učitelji ponavljal tudi neki dr. Goebels, da se namreč nazadnje tudi najbolj debela izmišljotina prime ljudi, če jo dovolj dolgo ponavljaš. Če je govoric točna, je moral imeti Titov šenklerski emisar tisti dan hud napad resnicoljubnosti.

Star prijatelj iz starega kraja mi piše: "Lani sva z ženo dobila točke ali pike za obleko, letos pa nič, ker imava hišo pa nekaj njiv. Zato, pravijo, kupuj na prostem trgu. Pa sem šel poizvedovat, koliko bi stala navadna črna obleka zame. Povedali so mi, da dvajset tisoč dinarjev, za ženo pa osem tisoč. Tako bi morala prodati hišo, če bi se hotela obleči. No, pa saj ne vem, če je sploh moja hiša še toliko moja, da jo lahko prodam. Veš, živimo v čudnih časih."

Po pravici povedano, jaz ne bi dal enega dolarja za tisoč titovskih dinarjev, čeprav jih uradno računajo 50 na dolar. Saj Titov režim sam s svojimi oederuskimi cenami na takozvanem prostem trgu dokazuje, da ni dinar nič vreden. Samo pomislite! Štiri sto dolarjev za navadno moško obleko! Pa še brez port in medalj!

V Ljubljani so odpravili ministerstvo za gozdarstvo in lesno industrijo ter na njegovem mestu ustanovili dvoje novih ministerstev, eno za gozdarstvo in drugo za lesno industrijo. Menda stari minister ni mogel pustošiti slovenskih gozdov dovolj hitro, pa so mu dali pomočnika. Po novem bo lahko eden samo iztrebljeval gozdove, drugi pa "dumjal" les napol zastoj ali pa še ceneje na tuje trge.

Novi minister za gozdarstvo je generalajtnant Jaka Avšič. (Ali ni res čudno, kako je Hrvat Broz Tito zaljubljen v nemške šarže in vojaške izraze: generalajtnant, general major, korpus itd.?) Ker v diktaturah navadno postavijo generale na vodilna civilna mesta le v izrednih razmerah, to nemara pomeni, da ni vse v redu v slovenskih goščah. "Zajcev in srn gotovo ni toliko," meni sosed Miha, "da bi morali pošiljati generala, da jih ukroti."

Pevce Paul Robeson, ki najrajši poje naprej v zboru komunističnih zlag, je bil deležen enake pozornosti kakor v Clevelandu tudi v Chicagu in v glavnem mestu Washingtonu. Z drugimi besedami; so ga pustili pri miru do d-----, da je pel in kričal kolikor je hotel. To je najuspešnejši postopek proti takim razgrajacem!

V septembru so začeli graditi več kot sto tisoč novih domov. Se razume, da ne pri Culukafrih, temveč pri nas v

Ameriki. To daje upati, da bomo v doglednem času ukrotili stanovanjsko krizo brez zlato-obrobjenih maršalov, petletnih planov in policijsko-socialistične neljudske ljudske pravice.

"Ni nesreče brez sreče," se glasi ljubljansko pismo. "Prva leta po vojni so predvajali v naših kinih skoro izključno sovjetske filme, odkar pa sta si Tito in kominfom skočila v las, jih pa kažejo čedalje manj. Tako n. pr. danes (15. sept.) predvajajo v vsej Sloveniji samo dva sovjetska filma, enega v Celju in drugega v Kranju. V Ljubljani predvajajo danes dva ameriška, 1 danski, 1 češki in 1 švedski film. 'Moje up je šel po vodi, nezvesta zdrava bodi,' da si sposodim od Prešerna, bi bila primerna himna za naš čas in razmere."

Vse je minljivo. Tudi komunistična ljubezen.
 Peter Kopriva.

"Novorojeni glas" v Ameriki

Cleveland, O. — Ne, kakor "glas vpjiočega v puščavi," temveč glas veselo očarane nad novo domovino in domom, komaj preminule begunke, — bo di danes moj pozdrav v Ameriški Domovini. Pozdrav v množini in mnogoterim!

V prvi vrsti pozdravljam in se vsem tistim, ki so mi pomagali priti sem v Ameriko, pri srčno zahvaljujem. Predvsem se imam, ne samo v lastnem imenu, ampak tudi v imenu drugih Slovencev, ki se ne morejo iz kakršnega-koli vzroka poedini zahvaliti, za pomoč in trud Ligii ameriških Slovencev, zahvaliti z Bog plačaj! Pozdrav naj valja tudi vsem tistim amer. Slovencev, ki so z prijaznostjo in sočutjem nas sprejemali, kot sponzorji, ali drugače nam šli in še gredo na roke. Na te pa se danes obračam z neko prošnjo v upanju, da bodo po svojih močeh še v bodoče odprli srca in roke ter vsevali... brate in sestre po narodnosti, veri in prepričanju. Na stotine je v begunstvu po evropskih deželah v največjem pomanjkanju in vsestranski nevarnosti naših rojakov, ki so radi svojega krščanskega in narodnega idealizma izgubili prav vse, razen golega življenja. Mnogi talenti so v bedi taborišnega življenja pokopani, ko bi mogli koristiti človečanstvu v demokratični svobodi. Pomagajmo bližnjim v stiski in Bog bo nam pomagal! Z dobrimi deli Boga posojujemo. On najbolje obreduje...

Svoje sestrskе pozdrave pošiljam vam vsem, ki ste pred menoj in z menoj prišli v "objubljen deželo," pa še ne morem vsakemu oglašiti s pismom.

Pozdravljam novokanadske Slovence in Slovence, posebno Tebe, Jožica, ki si v Peggrecu z menoj vred skrbel za vitko litanjo pri telovadbi, delila z mano skorjčice, ko sva v b. 16. hodili brez večerje spat. Bili sva si prijateljici izpred vojnih let tam v srečni naši metropoli. Kako Ti gre sedaj, si li zadovoljna in sita kruha? Pogosto mislim nate. Če mi hočeš oz. moreš, piši na Amer. Domovino pod šifro "Olgi." Ali pa na g. dr. Kreka. Jaz se bom oglašala večkrat v tem časopisu in Ti (na željo) poslala svoj naslov. Pozdrav bivši Graški Selmi... od "Leobenčanke" O. Nadalje Oblakovi, ki je sorodnica mojega pok. zaročenca. In pozdrave vsem, ki me poznajo in tem, ki me radi imajo.

Na jug se oziram... v daljnem Argentino. Tudi vam, dragi sorojaki in bivši sodržavljani iz Peggrecke in Spittalske domovine, cel kos pozdravov. GF

rilu, Slavkoto, Stankoto in ostalim, ki nosite svetniška imena. "Njegovemu veličanstvu Janezu"—Vašemu prvemu ministru Angelu... torej vsem, ki me poznate, od "najnižjega do najvišjega zemeljskega Slovencev." Nebeskim itak dnevno dajem svoje revne pozdrave, ki jih odnašajo v višine krilateci.

O, tudi v Čile, v Venezuelo in ostale kontinente sveta, to stran morja, ne pozabljamo histeti z mislimi in željami k vam, ljubi Slovenci. Z vami sem tudi delila begunsko usodo v taborišču in na vsakega sem navezana z nitjo ljubavi. Posebno Tebi, Silva, veljaj moj vdani pozdrav!... Naznanjam Ti, da sem v USA. Ohio prišla pred pičilim mesecem. Pozdravljam vso Trojo družinico. Kje pa je brat Slavko?

Prihodnjič pa se oglašim vam, Spittalčani in... bomo obujali spomine. Povedala bom, kako se imam, zaokrožili bomo katero... malo šale za kratak čas, dobro de marsikomu. Torej prihodnjič, danes sem dovolj dolga, za "kratak" časopis, ker moram še drugim pustiti prostor.

V duhu na svidenje vsem!
 Vaša Peggečanka,
 Olga.

Z mojega potovanja

Cleveland, O. Za časa mojih počitnic sem se bil podal v Kansas, kjer sem prebil pri sestrični prav lepe dneve. Zato se želim prav iskreno zahvaliti sestrični Mariji Kreuz, Box 132, Frontenac, Kansas, ki me je prišla čakati na železniško postaja v Pittsburg, Kansas. Ravno tako lepa hvala Mr. in Mrs. Arthur Druart iz Frontenac, Kans., ki sta me peljala z avtom na dom moje sestrične, kjer sem ostal ves čas mojih počitnic.

Nadalje se želim prav lepo zahvaliti Antonu Žagar, R. 1, Pittsburg, Kans., ki je prišel po nas ter nas odpeljal na svojo lepo farmo. Mr. Žagar me je vozil s svojim avtom, kamor sem hotel in to vse brezplačno. Gospa Žagar nam je pa postregla s finimi jedili in z najboljšo pijačo.

Dalje se zahvalim sinu moje sestrične sin njegovi ženi, Mr. in Mrs. Jos. Kreuz, ki sta me povabila na svoj dom in mi napravila tako izborno večerjo. Naj omenim, da sem obiskal tudi lepo farmo Marije Žagar, Girard, Kansas. Ima zares obširno farmo in okrog 70 glav živine. Samo krav ima okrog 40. Kar čudil sem se, da je vse tako imenitno urejeno. Bil sem tam ravno, ko so molzli. Imajo dva stroja za molzt, da gre vse hitro izpod rok. Koliko časa bi pa vzelo, če bi morali molzti vse krave na roko.

Ko sem si ogledal vsa lepa gospodarska poslopja, smo odšli v hišo, kjer nam je njena prijazna hčerka postregla jedjo in pijačo. Prav lepa hvala obema za tako lepo postrežbo. Naj omenim, da je Mrs. Žagar hči mojega brata, torej sem jaz njen stric. Zadnjič sem jo videl pred 35 leti. Seveda me ona ni nič več poznala.

Ne smem pozabiti Mr. in Mrs. Arthur Druart, ki sta prišla vsako nedeljo pome in mojo sestrično in sta nas peljala z avtom k maši v Frontenac. Potem sta nas pa vzela na svoj dom ter nam prav lepo postregla z vsem najboljšim. Potem smo se peljali v Pittsburg v kino, zatem zopet na njegov dom, kjer smo malo pokramljali do večerje, po večerji sta nas peljala pa zopet domov. Dalje se moram zahvaliti Mr. in Mrs. Ned Weisbaum, 4731 N. Rockwell, Chicago, Ill., ki sta me tako dobro pogostila. Po-

tem me je peljal pa še z avtom v Joliet brezplačno.

Nadalje se iskreno zahvalim Frank Petan in njegovi družini, ki so nas tako gostoljubno sprejeli in pogostili. Z njim se nisva videla do tedaj kakih 50 let.

Dalje se zahvalim Carolini Gregorij v Jolietu, Ill., ki mi je razkazovala svojo moderno hišo in plesno dvorano. Vse ima tako krasno urejeno. Okrog poslopja pa prelepe cvetlice, da je res lepo za pogledat. Torej še enkrat prav iskrena hvala vsem skupaj, ki sem jih obiskal in ki so mi tako lepo postregli. Želim vsem skupaj srečo in zdravje. Mogoče se drugo leto spet vidimo, če Bog da zdravje. Ostanite zdravi, dragi prijatelji,

Louis Rozman,
 866 E. 76. St.,
 Cleveland, Ohio.

SLOVENSKA SVETA BIRMA V BUENOS AIRES

(Nadaljevanje s 1. strani)
 Ije storimo z molitvijo. V molitvi se pogovarjamo z Bogom, zato mora biti molitev zaupna in stanovita. Je vez družine, ki se zbira v molitvi, je vez z Bogom, kdor to vez pretrga mora iti v prepad.

Nato se je začela pontifikalna sveta maša, pri kateri je asistiral tukajšna slovenska duhovščina. Arhidijakon je bil č. g. Karel Škulj, dijakon č. g. Novak France, subdijakon njegov brat štefan, asistenta č. g. Slapšak in Orehar, ceremonijer č. g. P. Ciril Petelin, lumifer in skolti č. g. Kolenc, Malenšek, Smolič, Avguštin, p. Gabrijel Arko in provincial hrvaških frančiškancev. Med svčano pontif. škofovo sveto mašo je pevski zbor "Gallus" pod vodstvom g. dr. Julija Savellija pel izvirno, za škofov prihod složeno Osanovo skladbo "Tu es sacerdos," nato pa veličastno Mozartovo "14. sveto mašo. Človek pred enim letom ne bi pričakoval, da bomo kdaj zmogli novi naseljenci tako mogočne sklade. Pri orgljah je bil prof. Osana. Najveličastnejše in polno je izzenela zaključna Haendlova "Aleluja" iz oratorija "Mesija," v kateri je prišla do polnega izraza vsa moč našega prvega tukajšnega zbora. Med sveto mašo je Prezvizišeni podelil mnogo svetih obhajil. Po sveti maši pa se je začelo sveto birmovanje otrok, za kar je vse potrebno pripravil č. g. p. Ciril Petelin. Novonaseljsko mladino je pripravil za sprejem svetega zakramenta č. g. Orehar, staronaseljske pa č. g. Janez Hladnik. Vseh birmancev od najmlajšega — 6 let — do najstarejšega — 19 let — je bilo 118 in sicer: novonaseljencev 90 (51 dečkov in 38 deklic), staroslovencev 36 (14 dečkov in 12 deklic), 1 Poljak (deček in 1 Litvanec (deček) iz dvanajstih različnih škofij. Birmanci so se zvrstili pred oltarjem in po sredi velike cerkve, da je bilo kot v ljubljanski stolnici, le še mogočnejše in prostornejše je bilo in veličastnejše. Med birmovanjem so verniki molili sveti rožni venec. Po zadnjem blagoslovu pa so birmanci zopet napravili špallir Prezvizišenemu in duhovčična ga je pospremila po cerkvi do vhoda in na avto.

To je bil resnično veličasten praznik za vse Slovence. Novi in stari Slovenci so napolnili mogočno baziliko in občutek smo imeli, da smo v ljubljanski stolnici zbrani okrog svojega škofa. Birmanci pa so imeli še posebej svoj praznik. Občutili smo in tudi oni, da nismo več begunci, da smo že svobodni ljudje, ki iz taboriščne bede že idramo v blagostanje, ki vlada v tej deželi. Tisti del okrog velike bazilike in vsa vozila, podzemski in nadzemski železnice so bila polna slovenskih ljudi.

KANADSKA

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN HOME

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN IN LANGUAGE ONLY

SLOVENIAN MORNING NEWSPAPER



Za hip smo šli pogledat v Kanado

(Nadaljevanje)

leteli smo dol ob neki skozi nekaj malih naselij in zavozili v park ob Niagarskih slapovih. Tam je bilo treba ustaviti, to se razume, da je stopila naša posadka z avta in se poklonila slavnim slapovom, kakor to zahteva običaj in tradicija. Bil je krasen razgled v vodno soparo pod nami, če smatra kdo to za "razgled," pa še morda "diven." Naš Jimmy je hotel vedeti, koliko škafov vode se zvali na dan čez skale vsake dan. Vsaj približno, če bi mu mogel kdo izračunati. Vzel sem kar tje v en dan štjevalo in mu ga navedel. Tedaj pa on, odkod da jaz to vem. Pariral sem s tem, da če ne verjame, naj gre in naj zmeri. Ha! Jajce bi rado več vedelo kot kura, kakopak!

Poldne je, sem podučil cenjeno družčino ih dodal, da se je treba ozreti po kakšnem prostoru, kjer lačne nasitijo. Jimmy je pokazal na lepo poslopje blizu parka, kjer smo videli na odprti verandji ljudi, ki so otepli kosilo. Prostor je videti predrag, sem svaril, ki vzdržujem iz svojega vso to ekspedicijo in moram gledati na denar. Nič pripravnega nisimo našli. Jaz sem gledal po kakšnem snažnem, pa vendar ne predragem prostoru. Pekešni Sornovi restavraciji, kjer je izbora jed, pa zelo zmerne cene. Vozili smo po mestu in izbirali. Enkrat to ni bilo za nas, drugič drugo in tako je naneslo, da smo se znašli zunanaj mesta na cesti proti Torontu brez kosila. Moje občestvo je začelo godrnjati in se sklicavati na starodavne običaje, da je poldne zato vpeljano, da se človek vsede k mizi in se nekoliko podpre. Da če mislim in rajtam, da sem jih zato vzel s seboj v Kanado, da bi jih podobra sestradam, morda z namenom, da bi avto toliko ne trpel z lažjim tovorom. Če vsto mislim in preudarjam ter računam, da to ni lepo od mene, ki sem še celo poglavar te soseščine, torej po svetskih in božjih postavah in zapovedih obvehan in dolžan, da zanje skrhim in jih peljam kam na grizljaj kruha. Saj ne zahtevajo cesarskega kosila, so bethožno dodajali, samo toliko, da bi nekaj gorkega zagledali v želodcih.

Oh, no, kaj je treba tako zrevoltirati, sem jim kazal svojo avtoriteto kot vrhovni komandant ekspedicije, če smo nekoliko zakasneli s kosilom. Kdo si je pa mislil, da je mesto Niagara tako kratko. Enkrat sem pogledal na levo, enkrat pa na desno za kakšne pripravne jasi, pa smo bili že zunaj mesta. Saj bi imeli še na naši Menišiji več izbire in bi si izbirali poživavnike po svoji mili volji in okusu. Če bi vihali nosove pri Blažonki in pri Jankotu, če se nam ne bi zdelo vredno zaviti v Cencov kot, ako bi mislili, da je pri Bonacu za nas pregmajn in da točijo pri Vidrihu pre slabega, da je pri Kržičevem Jožetu preveč javno, ali da je pri Stergulecu prenobel, imamo še vedno zadnje postajo pri Vilcu. Seveda, če tudi tukaj ne poslušamo vabljivega glasu svoje vesti in ne zavijemo notri, potem bom žejni do pri-

hodnjega predmestja, ali pa da poklekemo ob koritu in se nazlampamo tekočine, ki jo pehajo dol k nam na Menišijo iz Mrzlih studencev že toliko let, pa še nič ne kaže, da bi je zmanjkalo.

Se reče, saj se je primerilo, da so Bezovci, Dobčani, Kožičani, Sevdčani in Topovci, pa še oni od Mahnetov ali okrog, kadar so šli od maše v naši vasi, ki je bila za vso soseško, začeli na prvi postaji pri Blažonki, pa končali pri Vilcu že davno po večerji. Pravim, da se je to primerilo, ampak ne dostikrat. Če je kateri prodal trame, ali par volov in če mu ni denar ona poprej pobrala in ga spravila v kambro.

Povedali so mi, da je ob novi cesti, ki je začena onstran Niagari in vodi prav do Toronta, zelo malo prostorov, kjer bi potnik sedel k mizi. In ker zares nisem hotel, da bi tolažili želodec šele v Torontu, sem ukazal vozniku, Micki in malemu, naj obračajo oči, kakor jih še niso obračali in naj ustavijo pri prvi hiši, kjer človeka podprejo za nekaj centov. Naj ne gledajo na zunanje lice poslopja, ker bomo kosili, pa naj bo že hiša za milijonarje ali revne urednike, ki so, če se ne motim, na drugem koncu od milijonarjev, če kdo debatira o premoženju.

Pa smo res zagledali na cestnem ovinku dokaj prikupljiv prostor, kjer so z napisom vabili ljudi vase z zagotovitvijo, da nam bodo zelo dobro postregli. Vsi hkrati smo zavpili: tamle je! Voznik Eddie bi bil skoraj avto zvrnil, tako naglo je pritisnil na zavore in krenil s poti k poslopju. Visoko cenjeni in hudo lačni družčini sem ukazal, naj se premagujejo in naj se ne gnete skozi vrata, s čemer bi kazali, da umiramo od glada. Lepo počasi in umerjenih korakov stopimo notri, da bo notranjščina videla, da so prišli notri izobraženi ljudje, ki bodo pustili tukaj lepo vso to, saj kaže licenca na avtu, da smo iz bogate Amerike in Amerikanci se radi pobahajo drugje.

(Dalje prihodnjic)

Naročnikom v Kanadi!

Knjigo "Črna maša" lahko naročite pri Miss Anici Dolenc, 1007 Lakeshore Rd., New Toronto, Ontario.

Dopisi in drugo

Božična voščila in drugo

Mimico-New Toronto. — Ze dolgo molčimo in pričakujemo kakih veselih novic. A, žali Bog, jih je zelo malo. Tudi mi jih nimamo preveč, da bi jih trosili po svetu. Sicer pa je ena in še ta jako žalostna novica, namreč, da se je omračil um Lovšinu Gusteljnu. Sedaj se nahaja v umobolnici v New Toronto. Je pač siromak sam v tujini. Tudi mi vsi sočustvujemo z njim, a pomagati mu ne moremo. Bolezen je pač bolezen, ki kaj lahko doleti vsakega.

Naj pa še malo odgovorim g. Muhobrenču Feliks, ki nas tako lepo povišuje v naši priljubljeni Ameriški Domovini. Naša trgovina še nič ne

obratuje, ker nimamo časa za dela. Samo pridite pogledat naš jard in boste videli, kaj vse smo že napravili. Saj nas je še nekaj tukaj od tistih, ki smo tukaj odslužili kontrakt in tudi povečali naš bataljon z našimi farmarji, na kar smo tudi mi ponosni, ker je naš "boss" Angelo zelo zadovoljen z njimi. Nikar pa ne mislite, da je bilo res tako hudo v naši kuhinji takrat, ko so prihajali sem naši fantje iz farm. Ker ti fantje so prihajali v naš "gang" posamezno in si polnili svoje prazne želodce vsak dan trikrat z enim funtom mesa. In ko se je našil eden, je prišel že drugi za njim. Zato se pa tudi poznamo ni v naši kuhinji.

Moram priznati, da se je takrat mnogo bolj poznalo, ko nas je prišlo sem 25 naenkrat. To je bilo 16 Srbov in 9 Slovencev; pa res vsi lačni. Bilo je na mizi mesa za šest ljudi, pa ga je eden lahko pospravil. No, sedaj je pač vse drugače. Zelodčki so polni, obrazi lepo zagoreni in tudi ne suhi. Fantje in možje korajžni, da je veselje, ko nas zagleda. Saj se kar vidi v nedeljo pred cerkvijo, kakšna razlika je med našim bataljonom in pa tistimi, ki se tišče v mestnih vilah. Pogledajte samo našega šrokca, kako izgleda, saj bo kmalu širji kot dalji. Pa ne samo on, ampak je še nekaj takih.

Da se pa ne bomo samo hvallili, kako dobro izgledamo na zunan, bomo pa še povedali, kako je znotraj. Je tudi precej fantov, ki so, kakor bi rekli, že skoro strici. In so tako otrdeli, da žensk niti ne pogledajo več. To sem samo zato zapisal, da se bodo kaj ogledala naša dekleta in jih kaj razvedrila. Drugače pa smo hvala Bogu vsi zdravi in kar zadovoljni.

Ker se pa tako bolj poredkom oglašamo in težko če bo še kaj glasu od nas v tem letu, zato že sedaj voščimo vsem Slovincem in Slovenkam po vsem svetu blagoslovljene božične praznike in srečno novo leto 1950. Obenem pošilja lepe pozdrave celokupni bataljon iz Mimice. — K. J.

K dopisu "Vtisi begunca v Ameriki"

Lethbridge, Alta. — V "A. D." z dnem 29. avgusta t. l. sem čital dopis "Vtisi begunca v Ameriki." V zadnjem odstavku tega dopisa omenja o neki rdeči prijateljici iz Ajdovca pri Žužemberku. Kot se mi zdi, dotičnemu gospodu ni so dosti poznane razmere v tem kraju, zato hočem dodati nekaj pojasnil še jaz, ker mi je ta kraj zelo poznan iz časa revolucije do jeseni 1943, ko sem bil še doma.

Iz dopisa sklepam, da je dotična "prijateljica" nekaj prisala v rdečo "solato" — "Prosveto." Mi tukaj v Kanadi ne dobivamo v roke tiste lažnjive Prosvete, pač pa sem jo nekajkrat videl še v času begunštva v Avstriji in zato vem, kaj značo pisati tisti, ki bi si radi umili roke s svojimi obrekovanji in lažjo, ki jo mečejo na nas.

Čudim se, da se še najde na svetu človek tako propadel, da bi pljuval na robove svojih bratov, ki so padli pod komunističnimi noži. Ravno fara Ajdovec je ena izmed najbolj gropanih in uničenih občin v Sloveniji po komunistih.

Radi njene hribovite lege je

bila vedno najbolj izpostavljena partizanskemu ropanju in pobijanju. Iz nobene občine jih ni toliko umrlo od lakote v laškem koncentracijskem taborišču na Rabu, kot ravno iz te. In kolikor jih je bilo tako rečnih, da jih niso Lahi dobili v roke, so se zbrali v "Vaško stražo," da bi branili svojo faro pred vsakdanjim ropanjem rdečkarjev.

To je bil prvi upor kmetov, ki so se zbrali in sami organizirali brez dobrega vodstva. Ta posadka je imela okrog 40 mož in fantov. Oboroženi so bili z dvajset starimi francoskimi puškami na 3 naboje, 2 (isto francoski) strojnica in nekaj ročnih bomb. Stanovali so v Ajdovcu v "Prosvetnem domu" in cerkvenem zvoniku.

Nekako v novembru 1942 so se organizirali komunisti, la jih napadajo in uničijo. — Zbrali so se vsi banditi iz Slovenije in iz Hrvaške so prignali pomoč, da jih je bilo nad 500 dobro oboroženih in v dogovoru z Lahi, da so nemoteno izvrševali napad na 40 slabo oboroženih Ajdovčanov.

Celo noč je pokalo. Mi pa smo od doma v strahu opazovali nadvse junaško posadko, ki je vedela, da je možno samo eno — zmaga ali pogin. Dobro uro stran so bile laške posadke, ki pa se niso ganile iz svojega brloga na pomoč, kljub temu, da so dobro vedele, kaj se dogaja.

Proti jutru je kar naenkrat potihnilo streljanje in pokaže se velik požar. Komunistom je po srečilo približati se nezavarovanemu "Prosvetnemu domu" in ga zažgati. Prav tako so zažgali cerkev, šolo, župnišče in nekatera druga poslopja. Iz visokega gorečega zvonika so se štirje fantje spuščili po vrvi navzdol in z bombami so si utrli pot in ušli komunistom.

Vedno večja vročina je postajala v poslopju, v katerem so se branili. Goreči strop se je rušil na njih, pod okni pa so prežale nanje strojnice. Nežikateri so zbežali iz poslopja in se niso padli, so jih ujeli. 16 fantov in mož pa je raje živih zgorelo v "Prosvetnem domu" kot da bi se podali bratu-krvoloku. G. župnik, Gregor Mali, je bil aretiran, katerega so potem vodili po vasi in pretepevali. Zvezan je moral gledati, kako je gorela cerkev in ni smel iti vanjo, da bi rešil posvečene hostije, kelih in druge stvari z gorečega oltarja, kjer je zgorelo popolnoma vse. Pri vsem tem pa se je javno izrazil partizanska vlačuga Mara Rapena iz Mirne peči: "Najbolj mi je igralo srce, ko je gorel tabernakelj..."

Redki so ušli živi. 14 pa so živih ujeli in odgnali v "Tratno" (banovinski gozd) za vasi Brezova reber, kjer so jih zvezali z žico, nato pa začeli ogabne obrede: slekli so jih, živim so izdoblili oči, rezali nosove, ušesa, pulili nohte, zbadali s šivankami, rezali kožo in meso z njih in še vse druge za človeka nemogoče stvari za zapisati. Predno so mučenci izdihnil, so jih še z noži poklali. Vsa ta trupla pa so nato pometali v kraško jama.

Kljub smrtni nevarnosti so jih ljudje našli in ob njihovih grobovih so se strezili vsi, tudi največji prijatelji komunistov. Ti ajdovski mučenci so pa nemo govorili iz jame, iz iz katere jih niso smeli pokopati na pokopališču. Klic nji-

hove krvi je poklical ne samo vse Ajdovčane, pač pa tudi vse pošetne Slovence v boj, neodjenljiv in nepopustljiv, do zmage ali pogina.

Iz njihove krvi je zrastle vsa Ajdovska fara zavedno protikomunistična, ki je dala še zadnje največje krono mučeništva ob podli izdaji domobrancev iz Vetrinja, kjer so mučeniško umrli še zadnji Ajdovčani, kateri so zvesto sledili svojim prvim mučencem "Vaških stražarjev," da so dopolnili še zadnje dejanje, da je ta siromašna fara dala največjo žrtev v protikomunistični borbi.

Slava njihovemu spominu! Čudim se, da se more najti le še eden izmed teh rojakov, ki odobravajo to klanje in se zabava ter pljuje na mučeniške grobove svojih sorodnikov, prijateljev in znancev, kateri so morali vsa leta strahotno trpeti, prezebiti, lačni, boš, napol nagi, v vednem strahu pred okupatorji in komunisti. Katerim so zadnji rep iz hleva ukradli banditi. Zadnje žito iz žitnice, zadnji krompir so morali skrivati in zakopavati v nočeh ter skrbno čuvati, kadar so ga kuhali, da so ga čimprej pojedli neopljunjenega, neslanega in brez zabele, ki je niso poznali ves čas, odkar se je začela organizirati komunistična roparska druhal, katera je prežala še na zadnji krompirček ubogega hribovskega kmeta.

Pa kakor vidim, se še vedno najde kak preist rojak tam v Ameriki, kateri je ves čas tega strašnega klanja sedel v vsem udobju in svobodni deželi, pri polnih mizah in se zabaval takrat, ko smo mi krvaveli in umirali. Zabaval se je takrat, ko so gorele naše vasi, padali talci, mučeniško umirali njegovi bratje po gozdovih, gnili vrhu zemlje, ker komunisti svojih žrtev niso hoteli pokopavati. Psovali so nas takrat, ko je po naših plečih padal bič fašistov, nacistov, komunistov in tudi demokratov. Toda motijo se vsi tisti, ki mislijo, da bomo klonili. Zrastle smo v bedi in revščini na pedi zemlje. Naša mladost se je kovala ob grobovih naših najdražjih. Rastli smo ob krvi tistih, ki smo jih ljubili. Gledala smo, kako so ropali in požigali naše domove. Po nas so tolkli biči vseh nam tujih diktatorjev in tudi demokratov, zato pa smo danes samo še neobčutljivo tvalo, ki nam nobena prevara ni več nova in naj jo naredi kdor koli hoče.

Ne bojimo se sodbe zgodovine potem, ko bo naše grobove že preraščal mah kot prerašča one naših sotrpinov. Te sodbe pa naj se bojijo tisti, ki še danes nečesto spregledati, ko je že vsemu svetu znana podla komunistična laž. Mi pa bomo šli svojo pot naprej, katero spremljajo vsi pošteni Slovenci v emigraciji in doma. Med nami pa živi tudi še naprej tista naša večno lepa — himna: "Z nami, bratje, je pravica, z nami vsemogočni je Bog, On nas vodi, pot je prava, ne bojimo se zaprek! Gozdji nam v pozdrav šumijo in studenci žuborijo: V boj, v boj!..."

Pozdravljam vse, Cvetko iz uničene Dolenjake.

— Andrew Johnson, 17. predsednik Zed. držav, se je oženil, ko je bil star 18 let, njegova soproga pa še ni bila prav 16 let.

ZBEGANO GNEZDO

POVEST CVETA STOJANOVA

"To pravi Dušan? Saj se še nisem odločil. Mislim počakati še nekaj let. Zdaj je potrebno, da dokončam najprej svojo knjigo."

V Agati, ki se je ves čas zatajevala, je vzkipelo. Počasi in odločno je dejala: "Pa to je že odločeno, Matej. Ti boš pisal, jaz bom pa zidala." Slišalo se je, kakor bi besede kovale v železo.

"Če tako misliš, potem je odločeno."

"Tako sva mislila oba in oba odločila in sem to sporočila Dušanu, ki je pripravil že ves načrt, stroškovnikov in pogodbo, ki leži na tvoji mizi. Pripesnel je, ko sva bila zdoma."

"Potem pa zidajta z Dušanom," se je stemnil Matejev obraz.

"Tudi mati pravi, da bi še počakal," je odvrčala Mina Mateja od zidanja.

"Mati se boji poloma, ker še ni pozabila očetovega," se je oglašila Agata.

"Preskušena je," je pogledala izzivajoče Mina.

"Potem naj mati dovoli, da se preskusiva še midva, da bova znala govoriti o preskušnjah," je vrnila Agata. Mara je vzela zaradi napetosti otroka v svojo sobo. Matej je vstal, zagledal albume Rima in pokazal Mini: "Izberi zase in za Mano!"

Mina je segla po zvezkih in se nejevoljna, da se ni dokončno sklenilo, ali obvelja materina volja, navidezno predala gledanju, vendar se je v njej še vedno kuhala ženska zavist.

Vstala je in dejala: "Saj dovoliš, Agata, da me Matej spremlja?" Prav tedaj je vstopila Nežka, da pripravi za kosilo, in Agata je povabila Mino, da ostane. Odklonila je in Matej jo je spremlil le do hišnih vrat.

Mina je odšla na levo proti domu prav takrat, ko je Dušan prihajal od desne k Mateju.

"Kdaj pričnemo?" je udaril Mateja po rami.

"Kar jutri," se je šalil Matej.

"Potem podpisesh danes pogodbo? Kdaj prideta v pisarno?" je razumel šalo za resno Dušan.

"Do jutri se lahko še premislím, odložimo do jutri."

"Stavbeniku sem povedal, da si se vrnil. Naročil mi je, da vaju pričakuje popoldne."

"Pa kako da gospodaris brez mene?"

"Zakaj brez tebe, saj smo se domenili!"

"Pa ne kar zares"

"Pa drugič povej, kaj je zares in kaj ni zares, če misliš, da jaz tega ne ločim!"

"Saj veš, da mati brani."

"Mati, mati! Ona misli, da smo še vedno v poveljkih!"

"Potem naj odloči ona," je dejal Matej.

"Ali naj to odgovorim svojemu gospodarju? Drugič pa prej premisli! Ali hodiš še v kralcu, ali si samostojen mož?" Dušan je vstal, vrzel nož, ki je rezal z mjim, z močjo na kročnik, da so se otroci prestrašili, odmaknil stol, da je padel, in odšel brez pozdrava.

Tiho so jedli dalje.

"Mina prinese vedno prepis," si je upala svojo misel na glas izgovoriti Mara.

"Ne Mina! Matej je Dušanu le nagajal, ko ga je videl tako v ognju. Saj je Matej istih misli," je zajela Agata Mateja, da je bila njegova čast rešena. Zadelja je najbolje. Ko je odhajal z doma, ji je dejal: "Agata, ob štirih te dobim pri stavbeniku."

Čez nekaj dni je Dušan spot-

ročil, da prično z zidanjem. Ta dan je bil vroč in proti večeru je soparica kar dušila, dokler ni potegnila hladna sapa, ki je dvigala in vrtinčila pesek in prah v oblake preko ulic.

Agata in fantka so sloneli na policah okna in gledali, kako so hiteli ljudje pred nevihto, ki se je bližala. Nizki in težki oblaki so se podili kakor furi-je, se kopičili, trgali in spet hiteli dalje. Zabliskalo se je, zatreskalo in zabobnelo. Zaprli so okno, mala dva sta se prekrizala in stisnila za Agato. Padati so začele debele kaplje, ploha dežja je zajela zrak in cesto, da je voda drla vprek in so se ljudje poskrili po hišah. Dež je lil vso noč.

Drugi dan pa je bil zrak svež, nebo jasno in sonce je mogočno sijalo.

Dopolodne so zapustili vsi Logarjevi stanovanje in odšli na svoj svet. Od tam je pokazal Matej do mostu, potem pa so šli ob reki navzgor po kostanjevem drevoredu, ki je bil posut z odpadlim cvetjem. Logarjevi so zagledali pred svojim zemljiščem visoko obložen voz. Matej je stopil hitreje, (Dalje prihodnjic).

MALI OGLASI

ČE KUPUJETE ALI PRODAJATE zemljišče ali trgovino, se zglasite pri nas **Tisovec Realty Realtor** 1366 Marquette Rd. ENdciett 4936 (Tue.—X)

SOBE SE ODDAJO Prilnetnem zakonskem paru brez otrok se da v najem 4 sobe. Vprašajte na 1040 E. 68 St. —(220)

Za mesarje Naprodaj je walk-in hladilnica ter 14 čevljev dolg meat case in tehtnica. Vprašajte na 1242 E. 74. St. ali pokličite EX 4430. (219)

Thomas Flower Shop

CVETLICE za vse prilike šopke in cvetlice lahko brzojavimo na vse kraje Andy, Albin in Fred Thomas (Tomc), lastniki 15500 Waterloo Rd.—IV, 3200

Mi pripravimo **ZDRAVILA** za Evropo **MANDEL DRUG** 15702 Waterloo Rd. Cleveland 10, Ohio

ZULICH INSURANCE AGENCY FRANCES ZULICH, agent Zavarovalnina vseh vrst za vaše domove, avtomobile in pohištvo. IVanhoe 4221 15115 NEFF ROAD

MAKE ONE A DAY MULTIPLE VITAMIN CAPSULES YOUR BUY WORD Perhaps you need vitamins. If you do, use vitamins that are... Take one capsule every morning and you can forget about vitamin supplements until the next day. That's CONVENIENCE. Pay for only one capsule each day. That's ECONOMY. GUARANTEE: Your money back if, after taking a single One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsule every day for thirty days, you are not entirely satisfied. Be sure to ask for One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsules. MILES LABORATORIES, INC. Elkhart, Indiana

POLOM

POSLOVENIL VLAD, LEVSTIK

"Zakaj pa ne bi bil poleg?" je odgovoril. "Saj nimam ničesar razen svoje kože, in tisto pa že lahko dam. In potem, veste, mi ugaja, ker namreč ne streljam slabo, in ker mi je zabava, da z vsakim strelom položim enega teh falotov!"

Stotnik in korporal sta že ogledovala hišo. Iz pritličja ni bilo česa opraviti; zadovoljili so se s tem, da so pomaknili pohištvo proti vratom in oknom, ter jih zabarikadili kar najbolj trdno. Obrambo so nato pripravili v treh malih sobah prvega nadstropja in v podstrešju, pri čemur so pohvalili priprave, ki jih je bil že Weiss izvršil; žimnice so zakrivale okna in strelnice so bile v odmerjenih presledkih zarezane v deščice naoknic. Ko se je stotnik osmelil skloniti na prosto, da razgleda okolico, je slišal kričanje in jok otroka.

"Kaj pa je to?" je vprašal. Takrat je Weiss v duhu zopet zagledal malega bolnika Charlesa v sosednji barvarnici, kako je ležal na beli posteljnini, obraz rdeč od vročice, prosil ji-jače in klical mater, ki je ležala z zdrobljeno glavo na tla-ku in mu ni mogla več odgovoriti. Ob spominu na to sliko je bolešno zamahnil in odgovoril:

"Ubogi otrok, ki mu je grnata ubila mater in ki plaka nata, v sosednji hiši!"

"Strela božja!" je zamrmral Laurent, "drago bodo plačali vse to!"

Doslej so se zarivale v pročelje hiše le še izgubljene krogle. Weiss in stotnik, v spremstvu vrtnarskega pomočnika in dveh vojakov, sta bila šla na podstrešje; od tod je bilo laglje nadzorovati cesto. Videla sta jo pošešno tja do Cerkevne-

ga trga. Ta trg je bil zdaj v oblasti Bavarcev a vedno so se le z največjim trudom in s skrajno opreznostjo pomikali naprej. Na vogalu neke uličice jih je pešiča infanteristov že skoraj četrt ure držala v šahu, s tako trdovratnim ognjem, da so mrtvi padali na kupe. Nato so se morali polastiti hiše na drugem vogalu, preden so mogli mimo. Trenotkoma se je v dimu pokazala ženska s puško ob licu, ki je streljala skozi eno izmed oken. Bila je hiša mekega peka, in v nji pozabljeni vojaki, združeni z domačini; in ko je bila vzeta, se je začelo kričanje, strašen drenj se je privlačil do nasprotnega zidu, val, v katerem se je pokazalo žensko krilo, moška suknja in razmršeni beli lasje; nato je zarjul ogenj pelotona in kri je brizgnila visoko po steni.

Nemci so bili neizprosniki; kdorkoli jim je padel v pest z orožjem v roki, a se ni prišteval vojkujočim se armadam, je bil takoj ustreljen, kot kriv, da se je izobčil iz mednarodnega prava. Spričo srdite obrambe vasi je njih jeza še naraščala, in strašne izgube, ki so jih trpeli skoraj že pet ur, so jih silile do krutih ukrepov. V pouličnih jarkih je tekla kri, mrtvi so zapirali cesto, in posamezni vogali so bili le še klavnice, odkoder se je slišalo grgranje. Nato so jih videli metati gorečo slamo v sleherno hišo, ki so se je polastili v krvavem boju; drugi so tekali z bakljami, zopet drugi — polivali stene s petroljem: in kmalu so bile cele ulice v ognju. Bazeilles je plamenel.

V sredi vasi je stala le še Weissova hiša, ki je s svojimi zaprtimi naoknicami ohranjevala preteči obraz trdnjave, trdno odločene, da se ne vda. "Požori! So že tu!"

Salva je prasnila s podstrešja in podrta tri izmed Bavarcev, ki so se tesno prižemali k zidu in lezli naprej. Ostali so se pomaknili nazaj ter se zavarovali za vsakim vogalom ulice; obleganje hiše se je pričelo. Takšen dež svinca je bičal pročelje hiše, da se je slišalo kakor burja s točo. Skoraj deset minut je trajalo to streljanje in luknjalo omet, ne da bi storilo mnogo zlega. Eden vojakov pa, ki jih je vzel stotnik s seboj na podstrešje, je zagrešil neprevidnost, da se je pokazal skozi lino; takoj je padel mrtev nazaj, s kroglo sredi čela.

"Prokleta!" se je srdil stotnik. "Eden manj! Pazite vendar, saj nas ni dovolj, da bi se dali streljati v zabavo."

On sam je bil pograbil puško in je streljal, skrit za naoknico. Toda Laurent, vrtnarski pomočnik, ga je pred vsemi drugimi navdajal z občudovanjem. Kleče, puškino cev naslonjeno v ozki razpoki strelnice, kakor lovec na preži, ni oddal nobenega strela brez popolne gotovosti in je celo naprej napovedoval uspeh:

"Tistega malega sinjega častnika tam doli, v srce. . . Onega drugega, dalje zadaj, ki je velik in suh, v sredo med očmi. . . Debeluharja z rdečo brado, ki me jezi, v trebuh. . ."

In vsakokrat je padel mož, kakor da ga je ubila strela, zadet na mestu, ki ga je bil Laurent označil; in mirno je nadaljeval, ni se prenamignil, češ da ima dovolj opravka, ter rabi časa, da jih vse tako postrelji, drugega za drugim.

"Ah, če bi imel boljše," je ponavljal Weiss srdito.

Pravkar si je bil razbil naoknice in je bil nad tem ves obupan. Res mu je še ostajal ščipalnik, toda v znoju, ki mu je preplaval lice, mu ga ni bilo mogoče dobro pričvrstiti na nosu, in tako je pogostoma

streljal na slepo srečo, ves vrošččen, z drhtečimi rokami. Naraščajoča, strastna razburjenost je zmagovala nad njegovim običajnim mirom.

"Ne prenažite se, to je čisto brez pomena", je govoril Laurent. "Glejte, pomerite prav skrbno na tistegale, ki nima več šlema, na vogalu pri branjevcu. . . Ali, to je bilo izvrstno, prestrelili ste mu šapo; le pogledajte, kako otepa v svoji krvi!"

Weiss, nekoliko blede, je pogledal. Zamrmral je:

"Dajte ga do kraja!"

"Zapraviti kroglo? Kaj še! Je ba že pametnejše, da ubijem drugega?"

Napadaleci so morali opaziti ta strašni ogenj, ki je prihajal iz podstrešnih lin. Niti en sam mož ni mogel naprej, ne da bi se zleknil po tleh. Zato so poslali tudi svežih čet, z ukazom, da naj obslujejo streho s krogli. Podstrešje se zdaj ni dalo več držati; skrilec se je udajal z lahkoto kakor listi tenkega papirja, in od vseh

strani so prodirale krogle, brenčeče kakor čebele. Vsi so bili vsak trenotek v smrtni nevarnosti.

"Idimo dol!" je dejal stotnik. "Prvo nastropje moremo še držati."

A ko se je obrnil k stopnicam, ga je zadela krogla v ledja in ga vrgla na tla.

"Prekasno, tristo vragov!"

Weiss in Laurent sta si zabila v glavo, da ga neseta s pomočjo vojakov, ki so ostali zgornji, v prvo nadstropje, dasi je klical, naj z njim ne gubita časa; on da ima svoj del in lahko pogine tu kakor tam. V prvem nadstropju pa, ko so ga položili na posteljo, je vseeno še hotel voditi obrambo.

"Streljajte v trumo in ne menite se za ostale reči. Dokler vaš ogenj ne opeša, bodo preveč oprezni, da bi si upali naprej."

Zares je trajala oblega hiše dalje in se je vlekla v brezkončnost. Že dvajsetkrat se je zdelo, da jo mora svinčena toča, ki je prasketala nanjo,

kar pomesti; a v tej burji, sredi dima, se je vedno zinova pojavljala, trdna, preluknjana in raztrgana, in vendar bruha-joča krogle iz sleherne špranje. Oblegovalci, razljuteni, da jih

morajo pred takšno bajto izgubljati toliko ljudi, so rjuli in streljali od daleč, ne da bi si upali planiti naprej, ter vlomiti vrata in onka v pritličju. "Požori!" je zaklical korporal, "naoknica pada!"

Rabite postrežbe?

ZADOVOLJNI boste, če se obrnete na tvrdko:

AUGUST KOLLANDER

6419 St. Clair Ave. Tel. HE. 4148
Cleveland 3, Ohio

POSILJAMO denar v Jugoslavijo, Trst, Italijo in v vse druge države. Vsaka pošiljatev je zajamčena.

PRODAJAMO karte za prekomorske kraje in nazaj po originalnih cenah. AMERICAN EXPRESS travel čeke in denarne nakaznice za uporabo v naših državah.

ZABOJE za pošiljanje blaga ali živih v staro domovino. Če želite, nabavi tudi določeno blago za v pakete tvrdka sama.

PREVZEMAMO zavitke od rojakov in iste točno odpremljamo na naslovnike.

SPREJEMAMO naročila za moko in druge že pripravljene zavitke kakor tudi za streptomycin za Jugoslavijo, Avstrijo, Italijo, Nemčijo in druge države.

POMAGAMO pri nabavi POTNIŠKIH DOKUMENTOV; nudimo pomoč potnikom.

SODELUJEMO pri ureditvi raznih starokrajskih in tudi BEGUNSKIH zadev.

OPRAVLJAMO NOTARSKESKOSLE.

Rojaki v Kanadi tudi lahko pošljejo denarna in druga naročila potom naše tvrdke.

Za nadaljna pojasnila PIŠITE, PRIDITE, KLICITE zanesljivo in dobro znano tvrdko

A. KOLLANDER

MARY A. SVETEK

LICENZIRANA POGREBNICA

478 E. 152 St. KE 3177

KRASNI, SPOŠTLJIVI POGREBI PO ZMERNIH CENAH

Ambulancijska postrežba noč in dan

NOTARY PUBLIC

—AND THE WORST IS YET TO COME—
—in najhujše šele pride



JUTRO BREZ SONCA

(IVAN JONTEZ)

je naslov novemu, nadvse zanimivemu izvirnemu romanu, ki izide v začetku decembra.

ROMAN OPISUJE LJUBEZEN DVEH MLADIH LJUDI, MILANA IN OLGE IN NJUN BOJ ZA SVOBODO IN LEPŠE ŽIVLJENJE.

Napeto dejanje . . . romantična ljubezen dramatični zapletljaji . . . pretresljiv finale!

Krasno vezana knjiga z lepo, pomenljivo umetniško sliko na platnicah, ki je sama vredna cene knjige.

ZELO PRIMERNO DARILLO ZA PRAZNIKE!

Cena \$3.00 — Po pošti \$3.25 — V Kanado po pošti \$3.50
Denar je poslati z naročilom!

KNJIGO LAHKO NAROCITE ŽE ZDAJ PRI AMERIŠKI DOMOVINI

Najboljšo Garancijo, Zavarovalnine Jamči Vam in Vašim Otrokom

KRANJSKO-SLOVENSKA KATOLIŠKA JEDNOTA



Najstarejša slovenska podporni organizacija v Ameriki . . . Posluje že 56. leto

Članstvo 42,000
Premoženje nad \$7,500,000

Solvatnost K. S. K. Jednote znaša 126.94%

Če hočeš dobro sebi in svojim dragim, zavaruj se pri najboljši, najstarejši in nadovaljeni podporni organizaciji.

KRANJSKO-SLOVENSKE KATOLIŠKE JEDNOTE

Kjer se lahko zavarujete za smrtne, rane poškodbe, operacije, proti boleznim in nezgodam.

K. S. K. JEDNOTA sprejema moške in ženske od 16. do 66. let; otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta pod svoje okrilje.

K. S. K. JEDNOTA izdaja najmodernejše vrste certifikate sodanja dobe od \$250.00 do \$5,000.00.

K. S. K. JEDNOTA je prava mati vseh in vseh. Če in kadar ti ali članice te mogoče in boš katoliško podporni organizacija, pridi se in pristopi takoj.

Za pojasnila o zavarovanju in za vse druge podrobnosti se obrnite na uradnike in uradnice krajevskih društev K. S. K. Jednote ali na nas!

GLAVNI URAD

351-353 No. Chicago St. Joliet, Ill.

G. WHISKERS



POZOR! RAZPRODAJA POZOR!

na vsem moškem blagu, kakor:

Srajce, praznične in delavniške . . . nogavice perilo, in sicer zimsko in letno . . . prav tako pajamas, letne in zimske . . . dalje jopice (sweaters), in razno drugo blago.

Vse to bomo oddali po zelo nizkih cenah zato, ker ne bomo več imeli v bodoče te vrste blaga v zalogi. Zato je naša razprodaja na vseh označenih in podobnih predmetih.

Požurite se! Razprodaja se prične danes! Prijazno vabita

MARSICH & RUSS

6108 ST. CLAIR AVE.



NAZNANILO IN ZAHVALA

Vsem sorodnikom, prijateljem in znancem naznanjamo tužno vest, da je Vsemogočni poklical k sebi našo ljubljeno in nepozabno soprogo, mater in staro mater

Elizabetho Alič

(ROJ. ZUST)

ki je za vedno zatisnila oči 13. oktobra 1949. Pokojna je bila rojena 12. novembra 1880 v Polhovem gradu nad Ljubljano.

Tem potom se želimo zahvaliti Monsignor Ponikvarju za gniljive cerkvene obrede in za opravljeno sv. mašo. Dalje se zahvalimo dr. Carniola Hive, št. 493 T. M., in tudi Slovenski ženski zvezi za vso pomoč.

Naša iskrena zahvala naj bo izrečena vsem, ki so darovali vence (posebno sosedom), za sv. maše in avtomobile pri pogrebu. Zahvala vsem, ki so jo prišli kropiti in ki so se udeležili njenega zadnjega spreveda v cerkev in na pokopališče. Naj bo izrečena iskrena zahvala pogrebnemu zavodu Frank Zakrajsek in Sinovi za vso prijazno postrežbo in za lepo vodstvo pogreba.

Zalujoči ostali:

JERNEJ, soprog
BARTHOLOMEW, JOHN, MARY, JOSEPH,
in FRANK, otroci
TOM, KAY FRANCES, JOANNE, RICH,
JIMMY in PHILIP, vnuki
Cleveland, Ohio, 8. novembra 1949.